

Ryszard Rogosz

Szczecin - Mścięcino. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 3, 321-323

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niskiem prostokątnym. oraz dwie jamy wkopane oszczędziowo w ziemiankę. Zarówno w chacie, jak i w jamach znaleziono ceramikę wczesno-średniowieczną ręcznie lepiącą i niewielką ilość górą obtaczanej.

STRZELCE, pow. Mogilno

patrz okres wpływów rzymskich

SZCZECIN - MŚCIECINO

Stanowisko 1

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska PKZ Oddział
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogosz. Finansowało Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Policach. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesno-średniowieczne /IX-XII wiek/.

Grodzisko w Szczecinie-Mścicieniu położone jest na północnym krańcu tarasowego wzniesienia, które rozciąga się na lewym brzegu odnogi Odry zwanej łarpą. Otoczone od wschodu i północy bagniatymi łąkami zajmuje najwyższy punkt terenowy z natury obronny i trudno dostępny.

Grodzisko, znane w literaturze przedmiotu, było amatorsko badane w okresie przedwojennym. W 1954 roku prowadzone badania ratownicze w trakcie przebudowy ul. Dębowej. Planowane prace zmierzające do rozbudowy istniejącej oczyszczalni ścieków w Policach spowodowały konieczność przebadania północno-wschodniej części grodziska przeznaczonej do niwelacji.

Ogółem przebadano w br. powierzchnię 175 m², która objęta była trzema wykopami. Wykop I - zasadniczo, przecinał po osi północ-

południe skarpe i skraj grodziska sięgając środka majdanu. Prostopadle do niego na osi wschód-zachód wytyczono dwa dalsze wykopy obejmujące wschodni skraj obiektu. Eksploracja poszczególnych warstw umożliwiła uzyskanie wyraźnego obrazu kolejnych faz osadniczych występujących na grodzisku.

Najstarszy poziom stanowiła warstwa próchnicy rozpostarta nad gliniasto-piaszczystym calcem z licznymi jamami i paleniskami wkopanymi w calec, datowany materiałem zabytkowym na IX wiek.

Nad tą warstwą wystąpił wyraźny poziom osadniczy, z którym łączy się pierwsza faza wału o konstrukcji drewniano-ziemnej, uchwycona na późnoocnym skraju wzniesienia. Wnętrze zabudowane było drewnianymi chatami o czym świadczą ślady spalonych konstrukcji. W oparciu o zebrane materiały ten etap osadniczy wieścił się w ramach IX i początkach X wieku. Stosunkowo dobrze czytelny był poziom młodszy, zachowany w postaci gliniasto-próchnicznej warstwy z licznymi paleniskami i bogatym materiałem ceramicznym. Z tą fazą łączy się kolejny etap przebudowy wału drewniano-ziemnego, wzmocnionego od strony wewnętrznej tarasowato układającymi się warstwami gliny i pojedynczych kamieni. Wstępnie wydatowano ten etap na X i początek XI wieku.

Najmłodszy poziom osadnictwa wczesnośredniowiecznego stanowi warstwy próchnicy salegające pod humusem. Ślady licznych rozoranych i rozwleczonych palenisk pozwalają stwierdzić, iż ten etap zamieszkiwania grodu został w dużym stopniu zniszczony intensywną uprawą i zagospodarowywaniem terenu.

Reasumując stwierdzić należy, że gród powstał na wcześniejszej otwartej osadzie i funkcjonował w końcowej fazie IX bądź początkach X wieku rozwijając się aż do początków wieku XII. Obronne wały wzniesiono od strony północnej, zachodniej i południowej. Natomiast partia wschodnia, obniżając się skłónem w stronę bagien,

stanowiła rozległy majdan.

SZCZECINEK

Stanowisko 1

Pracownia Archeologiczno-
Konservatorska PKZ Oddział
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogoss. Finansował WKZ w Kossalinie. Pierwszy sezon badań /badania zakończone/. Osada /?/ wczesnośredniowieczna; zamek średniowieczny.

Stanowisko położone jest w zachodniej części miasta Szczecinka, na wschodnim brzegu jeziora Trzęsika. Od wschodu otacza go łagodnym zakolem rzeka Nieszobna, od północy kompleks budynków PPRN, z centralnie położoną prostokątną bryłą zamku.

Celem badań było stwierdzenie istnienia fundamentów średniowiecznej wieży lokalizowanej przy wschodniej ścianie zamku, oraz śladów ewentualnego starszego osadnictwa. Zwarta zabudowa oraz ukształtowanie terenu pozwoliło na założenie saledwie dwóch wykopów o powierzchni 12 m², które dochodziły do szczytowej - wschodniej kurtyny zamku.

W obydwu wykopach górne - najmłodsze warstwy były wyraźnie przemieszane i zawierały materiał średniowieczny oraz współczesny. We wschodniej partii wykopu I odkryto /średnio na głębokości 2 m poniżej poziomu humusu/ układ kamieni i cegieł gotyckich związanych zaprawą. Stanowiły one fundament muru o szerokości do 1 m, który biegł łukiem z północnego zachodu na południowy wschód i odpowiadał ukształtowaniem i lokalizacją poszukiwanej wieży. W oparciu o fragmentarycznie zachowany materiał kulturowy, zebrany